

การศึกษาครั้งนี้ได้ศึกษาปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้ (1) เพื่อศึกษาความเป็นมา แนวคิดของการส่งเสริมการลงทุน (2) เพื่อศึกษารูปแบบของเขตเศรษฐกิจพิเศษต่างประเทศ (3) เพื่อศึกษามาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับเขตเศรษฐกิจพิเศษในประเทศไทย (4) เพื่อวิเคราะห์ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษ (5) เพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษ

การส่งเสริมการลงทุนของประเทศไทยจากการศึกษาพบว่า ประเทศไทยมีมาตรการทางกฎหมายสำหรับส่งเสริมการลงทุนคือ พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 โดยเน้นเฉพาะการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมเท่านั้น ดังนั้นเพื่อสนับสนุนการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษจึงได้มีการศึกษา ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องดังนี้ พระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน พ.ศ. 2543 พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2535 พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518 พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 พระราชบัญญัติว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2551 พระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัตินิคมอุตสาหกรรม

แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522 พระราชบัญญัติการส่งออกป็นอกและการนำเข้ามาใน
ราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. 2522

จากการศึกษาพบว่า ปัญหาปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษ
มีปัญหาข้อเท็จจริงดังนี้ (1) ปัญหาสิทธิประโยชน์ของการลงทุน (2) ปัญหาการกำกับ
ดูแล (3) ปัญหาสิ่งแวดล้อมและผังเมือง (4) ปัญหารูปแบบเขตเศรษฐกิจพิเศษ

ปัญหาที่เกิดขึ้นดังกล่าวผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะดังนี้ (1) สิทธิประโยชน์ของนัก
ลงทุนในการเช่าที่ดินนั้นควรจะได้คราวละ 30 ปี ต่อครั้ง ถ้าเช่าที่ดินในเขตฯ ถูกกว่า
นอกเขตฯ และห้ามไม่ให้นักลงทุนประกอบอาชีพที่สงวนไว้สำหรับคนไทย (2) ในการ
บริหารการกำกับดูแลเขตเศรษฐกิจพิเศษควรจะต้องได้รับนโยบายจากรัฐบาลส่วนกลาง
เพราะในการดำเนินการด้านบริหารจะได้สอดคล้องและมีมาตรฐานเดียวกัน (3) จัดให้มี
การคานอำนาจซึ่งกันและกันทุกฝ่าย ระหว่างคณะกรรมการบริหารของเขตฯ องค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนในพื้นที่ ในการร่วมพิจารณาหรือข้อพิพาทต่าง ๆ
รวมทั้งปัญหาสิ่งแวดล้อมและผังเมือง ที่เกี่ยวเนื่องกับการดำเนินการของเขตฯ (4) ไม่
ควรยกเลิกกฎหมายนิคมอุตสาหกรรม แต่ควรจัดหาพื้นที่ใหม่สำหรับการจัดตั้งเขตฯ

ผู้ศึกษามีความคิดว่าควรที่จะแก้ไขและปรับปรุงเพื่อที่จะได้เป็นประโยชน์ใน
การจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษ เป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับนักลงทุนที่จะประกอบการ
ในเขตเศรษฐกิจพิเศษ และเป็นผลดีต่อเศรษฐกิจของประเทศอย่างแท้จริง

This thesis investigates legal problems stemming from the establishment
of special economic zones. In carrying out this investigation, the researcher
studied the historical background to the concepts utilized in the promotion of
investment, the characteristic patterns of special economic zones in foreign
countries, and legal problems pertaining to the establishment of special
economic zones in the Kingdom of Thailand (Thailand). In addition,
particularly investigated are legal problems that would flow in the wake of
the establishment of special economic zones. Finally, the researcher proffers
guidelines and suggestions applicable to the establishment of special
economic zones in Thailand.

Findings show that Thailand has promulgated legal measures
governing the promotion of investment under the rubric of one major law,

viz., the Investment Promotion Act, B.E. 2520 (1977). This law stresses investment in the industrial sector. As such, this law is insufficient when it comes to promoting investments in special economic zones. Subsequently, the public sector took cognizance of this state of affairs and drafted a law explicitly earmarked for the conditions under which special economic zones would be established. However, as such, a draft is unenforceable as law. Accordingly, the researcher embarked on a study of how other countries have adopted policies to establish special economic zones as a means of encouraging investment. It is therefore of interest to consider the legal problems which would be encountered in Thailand once special economic zones are established.

The researcher has found that those involved in drafting a law governing the establishment of special economic zones must first circumvent certain legal problems in addition to taking into account apposite factual information prior to actually framing pertinent laws. In considering the body of existing laws connected with the provisions of the draft, it was learned that many laws currently being enforced directly impinge upon the provisions of the draft law. These laws are the Land Allocation Act, B.E. 2543 (2000), the National Environmental Quality Act, B.E. 2535 (1992), the Urban and Rural Planning Act, B.E. 2518 (1975), the Investment Promotion Act, B.E. 2520 (1977), the Alien Business Act, B.E. 2542 (1999), the Alien Working Act, B.E. 2551 (2008), the Local Personnel Administration Regulation Act, B.E.

2542 (1999), the Industrial Estate Authority of Thailand Act, B. E. 2552 (1979), and the Export and Import of Goods Act, B.E. 2522 (1979).

In addition, the researcher found that the draft law regarding the establishment of special economic zones poses many problems. Problems have been located in respect to the benefits to be drawn from investments, problems in control and supervision, problems in respect to the environment and urban and rural planning, and the problem of the patterns to be adopted for special economic zones.

In this connection, therefore, the researcher would like to proffer the following suggestions:

(1) Benefits accruing to investors from the lease of land should be for a renewable period of thirty years. The rate charged for leasing intra-zonal land should be less than the rates charged for leasing extra-zonal land.

Investors are forbidden to conduct business operations reserved for Thai nationals.

(2) Government policy in respect to the management and supervision of the special economic zones should ensure that management practices are in conformity to government regulations and that the same standards are applied to all investors.

(3) A system of checks and balances should be used by all parties concerned, especially zonal administrative agencies, local administrative committees, and local resident administrative committees in the areas of the zones. All parties should be consulted in matters in dispute, as well as in

respect to environmental and urban and rural planning problems stemming from operations in the zones.

(4) Extant laws concerning industrial estates should not be nullified. However, new sites should be allocated for the establishment of special economic zones. If the aforesaid suggestions are acted upon, the establishment of special economic zones will be successful and will benefit investors conducting business in these zones, not to speak of the genuinely positive affects these zones would have on the national economy.